

—○○—
מוסף רש"י
בשני עדים שמי
עדיים לקמן (כריתות
פ' :

ולקמא איפכא. כלוקמיה מעיקרא ומ"ט (ה) הדרי נה הא שפיר
מזי לזוקמי מחי' דברי הכל וצרימא רבנן: לקולא ולחומרא.
מעיקרא לוקמיה לקולא דבעט וסתה דברי הכל דיה עמה ובעלה
בשעת וסתה פליגי והסתה לוקמיה פלוגתא בשעת וסתה ואיכא
דמחמיר ומטמא לה למפרע ושלא
בשעת וסתה ד"ה מטמאה למפרע:
קמי שאם תראה. כמו אמר מר:
שאם תראה בו. אלמא דטעם דכחמה
טמאה למפרע משום דלשכחן וכו'
רביה טמאה למפרע דהשתא לא הוה
כחמה חמור מרבייה וכו"מ דלשה
דק לא וקם הוא דפלוג רבנן בין
כחמה לרבייה דכחמה מטמאה למפרע
וכרבייה דיה עמה משום דכרבייה
שלא בשעת וסתה לשכחן טמאה
למפרע: הא שאר נשים שאמרו חכמים
דיין שעתן. כגון ארבע נשים [א] דלא
לשכחן כהו רבייה טמא: למפרע כחמן
נמי איט טמא למפרע: כחמן כרבייה.
מכאן ואילך טמאות: חרץ מחינתוקת
כו'. דאפילו מכאן ולהבא נמי לא וקם
דאמר בחולת דמים כחמן כרבייה
דמכאן ולהבא מיהא טמאה היינו
כשהגיע זמנה לראות ולא ראתה:
מלוכלכין ברם. ולא ידעה כי אחי
מגופה אי לא: אין חוששין לה.
ואפילו אין לה זמנה לראות דבזוק
טמאים לא עברה איכא למימר עברה
ולאו אדעתה דהא גופה אין לחלות
כל עיקר דכחמן דרבנן מינה וכי
גזור רבנן דבגיע זמנה דלס מלי כה
אלב רבנן דלא גזור הואיל ואין כה
דמים. ולקמן מפרש איח הוא וזמנה
משיגיע ימי הגיעה שיהיה שמי
שערות או בת י"ב שנה ויום אחד
ואע"פ שלא הגיעה שמי שערות: ומי
אית לה לרבי חנינא כחם ככל.
בארבע נשים ואפילו מכאן ולהבא:
דמחמיר בכחמים. טפי מברבייה
דרבייה ארבע נשים הואיל ואין דס
מלי כהן אמרינן השתא אחי ומי אחי
חמייה אלב כחם איכא למימר כי
דקה לחלוק מעיקרא הוה אישתת:
רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר נשים
שאמרו חכמים דיין שעתן כחמן
כרבייה. כלומר נשים שאמרו חכמים
דיין שעתן כחמן כרבייה לעמאה
מכאן ולהבא: יש לה כחם. מכאן
ולהבא אע"פ שלא חתמה מימיה: אינו
ממעט. על ד מעט לעט ועל ד
מפקדה לפקדה: שמהומה לביתה.
ממרת לשמש: אחד לו. שמקנה זו
בעלמה: ותחפנה שכבת דרע. ואפי'
דלחת תשמיש נמי לא יהיה כפקדה
קמי': ואי בעית אלא. לעולם
חד לפני תשמיש וחד לחת תשמיש
ואפי' הרי זו כפקדה אלאחר תשמיש
קמי. ואפי' עד שלפני תשמיש למה
החכר ממתיקן פתי קמי ואשמועינן
חנה דמתיקין דשמי בדיקות אלוכה
רבנן והרי"ק ומשמש בעדים כלומר
מלוה עליה לשמש בעדים ואע"פ שיש לה וסת הרי זו כפקדה הוה
דלאחר תשמיש: והא המשמשות קמי. דלאו לשון מלוה הוה אלמא חדל
קמי ומשום הרי זו כפקדה נקט לה והרי"ק ואשה המשמשת בעדים הרי זו
כפקדה ולקמיה נמי קמי דלי אבמה למודה ראשון למה החכר: תגי
ומשמשות. ומתרי מלי וניהו והרי"ק מלוה עליה לשמש בעדים והרי"ק כפקדה
אבמה וקמיה לא נקט ליה אלא לאשמועינן דמלוה לבדוק קודם תשמיש:

וברייתא דברי הכל ולקמא איפכא בין
דאיכא לאוקמי לקולא ולחומרא לחומרא
מקמינן קמי שאם תראה שלא בשעת וסתה
מבמאה מעת לעת מעמא דאשה שיש לה
וסת היא דפליגי רבנן בין כחמה לרבייה
הא שאר נשים שאמרו חכמים דיין שעתן
כחמן כרבייה מני רבי חנינא בן אנטיגנוס
היא דאמר רב יהודה אבר שמואל משום
רבי חנינא בן אנטיגנוס "כל הנשים כחמן
טמא למפרע יגשים שאמרו חכמים דיין
שעתן כחמן כרבייה חרץ מחינתוקת שלא
הגיע זמנה לראות שאפילו סדינין שלא
מלוכלכין ברם אין חוששין לה וכו' אית לה
לרבי חנינא כחם ככל ולהניא אבי הנשים
כחמן טמא ונשים שאמרו חכמים דיין שעתן
כחמן טמא ר' חנינא בן אנטיגנוס אומר נשים
שאמרו חכמים דיין שעתן אין להן כחם מאי
לאו אין להן כחם ככל לא אין להן כחם
למפרע אבל יש להן כחם מכאן ולהבא
מכלל דתנא קמא סבר אפי' למפרע אין ר"ם
היא דמהמיר גבי חכמים דתניא כל הנשים
כחמן טמא למפרע ונשים שאמרו חכמים
דיין שעתן כחמן טמא למפרע דר"ם רבי
חנינא בן אנטיגנוס אומר נשים שאמרו
חכמים דיין שעתן כחמן כרבייה וחנינתוקת
שהגיע זמנה לראות יש לה כחם אישלא
הגיע זמנה לראות 'משהגיעו ימי הגיעה:
המשמשת בעדים כו': אמר רב יהודה אבר
שמואל "עד שלפני תשמיש אינו ממעט
כפקדה מ"ט אבר רב קטינא מתוך שמהומה
לביתה וכי מהומה לביתה מאי הוי מתוך
שמהומה לביתה אינה מבנסת לחורין ולסדרין
תנן המשמשת בעדים הרי זו כפקדה מאי
לאו חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש לא
אידי ואידי לאחר תשמיש ואחד לו ואחד לה
כדתנן "דרך בטוח ישראל משמשות בשני
עדים אחד לו ואחד לה האי מאי אי אמרת
בשלמא חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש
איצטרך סד"א מתוך שמהומה לביתה לא
ברקה שפיר קמ"ל הרי זו כפקדה אלא אי
אמרת אידי ואידי לאחר תשמיש פשיטא מהו
דתימא שמתראה טפת דם כהרדל ותחפנה
שכבת דרע קמ"ל ואיבעית אימא שתי בדיקות
אצרכו רבנן חד לפני תשמיש וחד לאחר
תשמיש וכי קמי' הרי זו כפקדה לא אחר תשמיש
והא המשמשות קמי תני וכתב"ד לא אחר תשמיש
על ד מעת לעת: והשתא מעת לעת ממעטת
מפקדה

פירוש הבהא מעת לעת דפשעה ולא דקבעה שחית' כי בדיקה
ערבית ומלאה טמאה בדיקה של לריים דלאחר תשמיש מעטת
דלא מטמאה מעת לעת כל שק כבדיקה שחית' ולא פשעה
כלום דממעטת דלא מטמאה משחית':
מסייע
מפקדה
השתא מעת לעת ממעטת פקדה זו עדים:
מפקדה

כא ב' מי' פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכות ג
פ"ט מהלכות משבב
ומושבב הלכות ו:
כא ב' מי' פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכות
ה פ"ט מהל' משבב
ומושבב הלכות ו:
כב ג מי' פ"ט מהל'
אסורי ביאה הלכות
ה פ"ט מהל' קול קול פ"ט
י"ד סימן ק"ל ספק ג:
כג ד מי' פ"ט מהל'
מהלכות אסורי
הלכות ה פ"ט מהל' פ"ט
שם וסימן קמ"ט ספק
ה פ"ט מהל' פ"ט מהל'
כד ה מי' פ"ט מהל'
משבב ומושבב הלכות
ד:
כה ו מי' פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכות
ז פ"ט מהל' קול קול פ"ט
י"ד סימן קמ"ט ספק ה
ג:
וביריותא דברי הכל .
כחמי' אן ר' דוסא
סודה ושלא בשעת
וסתה סבסבא מעת
לעת וב"ש דהא אפי'
בשעת וסתה סבסבא
סעת לעת כי פשיטא
דבריותא לא איתא אלא
כו' דוסא סדקנין שאם
התראה שלא בשעת וסתה
סבסבא מעת לעת ככל
דבשעת וסתה ויה
שעת' ולישנא קמא
ק"ל ברבנן כחמם
דמתי' ולישנא כחמם
ק"ל כו' דוסא: וסבסבא
דמתי' ו' דוסא: וקמיה
דמתי' לא פליגי דוסא
לקמן ספ"ק כו' אפי' דוסא
דאמר ר' נשים דיין
שעתן: 'לחומרא
מקמינן ואפי' ומיעט
אפי' לא אקמיח
לחומרא: ו' פ"ט ספ"ק
דשמי' ליה ניהו ליה
לאקמיח לקולא ונהיה
מתי' דברי הכל אלב
השתא דשמי' ליה
בריותא דוסא נפשך
די מנייהו דברי הכל
לא ניהו [אחי]
לאקמיח לקולא: ואפי'
דברי הכל ובריותא
כיריותא: ר"ב סאי
הוא ד פ"ט ס' ו
בכחמים: פ"ט ס' ו
מבמאה וקשה רבנן
נמי אכחך דוסיהו
דיראה אפי' דוסבסבא
מעה לעת אינה מקלקלת
לפניה דהוא כחם
מקלקלת כדאיתא לקמן
בשפתיהן: ו' פ"ט מהל' דוסא
ר' סאי דוסא סדקנין
ברואה כחם סבסבא
בוטה למפרע היינו
דוקא ל' סאי כדאמרי'
לקמן פרק כל הוי'
וביתו קשה ולא דוח
לית לסיפר דסיפרי
בכחמים אלא ר"ם היא
דתינא ובי' הלכך נתיב
לפ"ט דסחית' בכחמים
בעלמא ספי מדרבנן
כהתיבא ב' בא סיפן
דיראה כחם תרי זו
מקלקלת וחוששת משום

וביריותא דברי הכל .
כחמי' אן ר' דוסא
סודה ושלא בשעת
וסתה סבסבא מעת
לעת וב"ש דהא אפי'
בשעת וסתה סבסבא
סעת לעת כי פשיטא
דבריותא לא איתא אלא
כו' דוסא סדקנין שאם
התראה שלא בשעת וסתה
סבסבא מעת לעת ככל
דבשעת וסתה ויה
שעת' ולישנא קמא
ק"ל ברבנן כחמם
דמתי' ולישנא כחמם
ק"ל כו' דוסא: וסבסבא
דמתי' ו' דוסא: וקמיה
דמתי' לא פליגי דוסא
לקמן ספ"ק כו' אפי' דוסא
דאמר ר' נשים דיין
שעתן: 'לחומרא
מקמינן ואפי' ומיעט
אפי' לא אקמיח
לחומרא: ו' פ"ט ספ"ק
דשמי' ליה ניהו ליה
לאקמיח לקולא ונהיה
מתי' דברי הכל אלב
השתא דשמי' ליה
בריותא דוסא נפשך
די מנייהו דברי הכל
לא ניהו [אחי]
לאקמיח לקולא: ואפי'
דברי הכל ובריותא
כיריותא: ר"ב סאי
הוא ד פ"ט ס' ו
בכחמים: פ"ט ס' ו
מבמאה וקשה רבנן
נמי אכחך דוסיהו
דיראה אפי' דוסבסבא
מעה לעת אינה מקלקלת
לפניה דהוא כחם
מקלקלת כדאיתא לקמן
בשפתיהן: ו' פ"ט מהל' דוסא
ר' סאי דוסא סדקנין
ברואה כחם סבסבא
בוטה למפרע היינו
דוקא ל' סאי כדאמרי'
לקמן פרק כל הוי'
וביתו קשה ולא דוח
לית לסיפר דסיפרי
בכחמים אלא ר"ם היא
דתינא ובי' הלכך נתיב
לפ"ט דסחית' בכחמים
בעלמא ספי מדרבנן
כהתיבא ב' בא סיפן
דיראה כחם תרי זו
מקלקלת וחוששת משום

כ א מי' פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכות ג
פ"ט מהלכות משבב
ומושבב הלכות ו:
כא ב' מי' פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכות
ה פ"ט מהל' משבב
ומושבב הלכות ו:
כב ג מי' פ"ט מהל'
אסורי ביאה הלכות
ה פ"ט מהל' קול קול פ"ט
י"ד סימן ק"ל ספק ג:
כג ד מי' פ"ט מהל'
מהלכות אסורי
הלכות ה פ"ט מהל' פ"ט
שם וסימן קמ"ט ספק
ה פ"ט מהל' פ"ט מהל'
כד ה מי' פ"ט מהל'
משבב ומושבב הלכות
ד:
כה ו מי' פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכות
ז פ"ט מהל' קול קול פ"ט
י"ד סימן קמ"ט ספק ה
ג:
וביריותא דברי הכל .
כחמי' אן ר' דוסא
סודה ושלא בשעת
וסתה סבסבא מעת
לעת וב"ש דהא אפי'
בשעת וסתה סבסבא
סעת לעת כי פשיטא
דבריותא לא איתא אלא
כו' דוסא סדקנין שאם
התראה שלא בשעת וסתה
סבסבא מעת לעת ככל
דבשעת וסתה ויה
שעת' ולישנא קמא
ק"ל ברבנן כחמם
דמתי' ולישנא כחמם
ק"ל כו' דוסא: וסבסבא
דמתי' ו' דוסא: וקמיה
דמתי' לא פליגי דוסא
לקמן ספ"ק כו' אפי' דוסא
דאמר ר' נשים דיין
שעתן: 'לחומרא
מקמינן ואפי' ומיעט
אפי' לא אקמיח
לחומרא: ו' פ"ט ספ"ק
דשמי' ליה ניהו ליה
לאקמיח לקולא ונהיה
מתי' דברי הכל אלב
השתא דשמי' ליה
בריותא דוסא נפשך
די מנייהו דברי הכל
לא ניהו [אחי]
לאקמיח לקולא: ואפי'
דברי הכל ובריותא
כיריותא: ר"ב סאי
הוא ד פ"ט ס' ו
בכחמים: פ"ט ס' ו
מבמאה וקשה רבנן
נמי אכחך דוסיהו
דיראה אפי' דוסבסבא
מעה לעת אינה מקלקלת
לפניה דהוא כחם
מקלקלת כדאיתא לקמן
בשפתיהן: ו' פ"ט מהל' דוסא
ר' סאי דוסא סדקנין
ברואה כחם סבסבא
בוטה למפרע היינו
דוקא ל' סאי כדאמרי'
לקמן פרק כל הוי'
וביתו קשה ולא דוח
לית לסיפר דסיפרי
בכחמים אלא ר"ם היא
דתינא ובי' הלכך נתיב
לפ"ט דסחית' בכחמים
בעלמא ספי מדרבנן
כהתיבא ב' בא סיפן
דיראה כחם תרי זו
מקלקלת וחוששת משום

גליון הש"ס
דתי' ר"ט ח"א ט'
ומהל' לפר' ר"ט ח"א
פ"י ג"ט פ"ט דשלה:

וב דברי ר' סאי דכחמים אמרינן אין בכחמים משום וכו' והתם נמי אמרינן בנב' סאן חכמים ר' חנינא בן אנטיגנוס והכי טייל נמי הא כדתינא כו' וכן משמע בירושלמי דיראה פרק התיבא דקמיה ר' סאי מסייע
ביריותא וסיפרי ספי דכחמים משום אב: אין מבטלין לחורין ולסדרין הלכך לא רבי בריקה: סאן משמע וכל בדיקות נשים שצריך להניחן לחורין ולסדרין: ובענין אחר לא מיקרי בריקה אלא קיהו וכן מוכח לקמן
בסוף ספיין בני גיטת מדי שחבורי דעמיה וסת' ולייבי בעלת האתא: ד'השתא מעת לעת ממעטת: אפי' שפשעה ולא בדיקה כראוי אלב [סבסבא למפרע] מפקדה לקדה שלא וסיפקת בבדיקות סיבסבא:

וב דברי ר' סאי דכחמים אמרינן אין בכחמים משום וכו' והתם נמי אמרינן בנב' סאן חכמים ר' חנינא בן אנטיגנוס והכי טייל נמי הא כדתינא כו' וכן משמע בירושלמי דיראה פרק התיבא דקמיה ר' סאי מסייע
ביריותא וסיפרי ספי דכחמים משום אב: אין מבטלין לחורין ולסדרין הלכך לא רבי בריקה: סאן משמע וכל בדיקות נשים שצריך להניחן לחורין ולסדרין: ובענין אחר לא מיקרי בריקה אלא קיהו וכן מוכח לקמן
בסוף ספיין בני גיטת מדי שחבורי דעמיה וסת' ולייבי בעלת האתא: ד'השתא מעת לעת ממעטת: אפי' שפשעה ולא בדיקה כראוי אלב [סבסבא למפרע] מפקדה לקדה שלא וסיפקת בבדיקות סיבסבא:

וב דברי ר' סאי דכחמים אמרינן אין בכחמים משום וכו' והתם נמי אמרינן בנב' סאן חכמים ר' חנינא בן אנטיגנוס והכי טייל נמי הא כדתינא כו' וכן משמע בירושלמי דיראה פרק התיבא דקמיה ר' סאי מסייע
ביריותא וסיפרי ספי דכחמים משום אב: אין מבטלין לחורין ולסדרין הלכך לא רבי בריקה: סאן משמע וכל בדיקות נשים שצריך להניחן לחורין ולסדרין: ובענין אחר לא מיקרי בריקה אלא קיהו וכן מוכח לקמן
בסוף ספיין בני גיטת מדי שחבורי דעמיה וסת' ולייבי בעלת האתא: ד'השתא מעת לעת ממעטת: אפי' שפשעה ולא בדיקה כראוי אלב [סבסבא למפרע] מפקדה לקדה שלא וסיפקת בבדיקות סיבסבא:

וב דברי ר' סאי דכחמים אמרינן אין בכחמים משום וכו' והתם נמי אמרינן בנב' סאן חכמים ר' חנינא בן אנטיגנוס והכי טייל נמי הא כדתינא כו' וכן משמע בירושלמי דיראה פרק התיבא דקמיה ר' סאי מסייע
ביריותא וסיפרי ספי דכחמים משום אב: אין מבטלין לחורין ולסדרין הלכך לא רבי בריקה: סאן משמע וכל בדיקות נשים שצריך להניחן לחורין ולסדרין: ובענין אחר לא מיקרי בריקה אלא קיהו וכן מוכח לקמן
בסוף ספיין בני גיטת מדי שחבורי דעמיה וסת' ולייבי בעלת האתא: ד'השתא מעת לעת ממעטת: אפי' שפשעה ולא בדיקה כראוי אלב [סבסבא למפרע] מפקדה לקדה שלא וסיפקת בבדיקות סיבסבא:

6 אים טען דלס טקפי לקולא כתייבא למיה כרנן ודסי כיהדלח ודנכ' ג' ט'

מוסף רש"י (שייך לעת הבא) וכל דבר שאין בו דעת לישאל. אם נע על אל נע, ספקו טהור. דהא דק"ל ספקו טמא כדמות הידי, משום דגמרינן מטובה, שטובה יש בה דעת לישאל אם מטמאה אם לא (לעיל ד:). ספק טומאה הבאה בידי אדם. דלס היה עסקו נה, ושאילין עליה. כלומר משנין לה לעמא אוחה כלוילי יש בה דעת לישאל ל"ה נשאלין לנדיד מה טהא עליה, וחי עיקר נשאלין עליה בעלים יחי נשאלין בעל חסון כשבינה לנדיד מה טהא עליה פרי אדם. (אפי' יש עסקו יע: כ.). רשבי"ג אומר. אפי' דלא אפשר לא ממתיקן ליה, אלא אומרים לו שנה ושונוה. וחי לא נע מטמאין ליה (לקמן ג:). אין שונים בשחרות. דלע"ג דהשתא לא מתימרי למתא מפקדה לא יהי הכי (ס:).

וב דברי ר' סאי דכחמים אמרינן אין בכחמים משום וכו' והתם נמי אמרינן בנב' סאן חכמים ר' חנינא בן אנטיגנוס והכי טייל נמי הא כדתינא כו' וכן משמע בירושלמי דיראה פרק התיבא דקמיה ר' סאי מסייע
ביריותא וסיפרי ספי דכחמים משום אב: אין מבטלין לחורין ולסדרין הלכך לא רבי בריקה: סאן משמע וכל בדיקות נשים שצריך להניחן לחורין ולסדרין: ובענין אחר לא מיקרי בריקה אלא קיהו וכן מוכח לקמן
בסוף ספיין בני גיטת מדי שחבורי דעמיה וסת' ולייבי בעלת האתא: ד'השתא מעת לעת ממעטת: אפי' שפשעה ולא בדיקה כראוי אלב [סבסבא למפרע] מפקדה לקדה שלא וסיפקת בבדיקות סיבסבא: